

kunde komme til Erkjendelse af, hvad der ſkal gjøres for Forſvarsvæſenet, anſe nye Indtægtskilder for at være nødvendige, hvis vi ikke ſkulle ſtandſe ethvert Reformarbejde paa andre Omraader, og til Løsningen af en ſaa vigtig Opgave, ſom det er at ſtyrke vort Forſvar, er Flertallet villigt til at bevilge og bære ſaadanne nye Eſtater, ſom efter dets Opfattelse ville blive nødvendige; men det er da en naturlig Fordring, at Beſtræbelſerne, naar der ſøges en ny Skatteindtægt, maa gaa ud paa at gjøre denne Skat og dens Opkrævningsmaade ſaa retferdig, ſaa ligelig og ſaa lenkelig ſom mulig. Jeg gjør opmærksom herpaa, for at man ikke ſkal tro, det er Flertallets Opfattelse, at vi, naar vi blot kunde naae en ny Skat, forøvrigt vilde være tilfredsſtillede og vilde gaa ind paa, hvad man fra den anden Side ønsker med Henſyn til Forſvarsvæſenet. Det er den rette og forſtandige Ordning af Forſvarsvæſenet ſom ſaadan, Flertallet ſtiller i første Række, og ſaa længe vi ikke opnaa Enighed om, hvad der ſkal gjøres paa dette Omraade, vil det være for tidligt at tale om de derfor nødvendige Betingeſer. De Forſlag, Mindretallet ved denne eneſte Behandling har gjentaget, have ſaaet en yderligere Tilvæxt derved, at man har erklæret ſig for at ſætte Loven af 2den Juli 1870 i Kraft for endnu een Skatteopkrævning gennem en toaarig Finantsperiode, alſaa iſølge denne Lov den ſidſte, idet man nemlig maa erindre, at Skatten er opkrævet to Gange og efter Loven kun kan opkræves ialt 3 Gange. Jeg ſkal i den Anledning minde om, at ſelve denne Lov i og for ſig er alt Andet end tilfredsſtillende, og der er jo ſaldet Udtaleſer fra meget forſkjellige Sider om, at man ikke anſer den og den i ſamme foreſkrevne Beſkatningsmaade for retferdig. Nu at ſætte den i Kraft vilde derhos kun betyde derved at ſaae paabegyndt Foranſtaltninger, ſom, naar de først være paabegyndte, ikke med Næmhelighed vilde kunne ſtandſes; i alt Fald vilde den lovgivende Magt da til ſin Tid komme under et ſaadant Tryk, at det ikke var ſandſynligt, at de Arbejder, ſom være under Udførelſe, vilde kunne ſtandſes. Forøvrigt har det ærede Mindretal henviſt til Optagelſe af Forhandlinger om Tilvebringelſe af en ny Skat paa Indtægt og Formue. Flertallet anerkjender den Indrømmelſe i Principet, at man er villig til at røkke Haand til Gjennemførelſen af en ſaadan Skat; man anerkjender Tilbudet og ſer deri et Løfte for Fremtiden, der varſler om, at Gjennemførelſen af den Betingelſe, Flertallet ſtiller, ikke vil være ſaa uoverkommelig vanſkelig, ſom man hidtil har ſøgt at fremſtille den. Man tvivler ikke om, at det er Mindretallets alvorlige Mening at ville tage hjælpende Del i Gjennemførelſen af en ſaadan Skat, og det er efter min Mening et Løfte for Fremtiden, naar vi komme ind paa for Alvor at gjennemføre Forſvarsſagen, ſaavel hvad de egentlige Forſvarsforanſtaltninger angaar ſom med Henſyn til de

ſinantſielle Betingeſer. — Efter denne Udtalelſe kan jeg ſlutte med at anbefale det høie Thing fremdeles at faſtholde ſin Stilling, ſaaledes ſom denne fremgik af Afſtemningen ved 3die Behandling, og alſaa at ſtemme for det Endringsforſlag, Flertallet har fremſat under Nr. 1.

Thomſen: Udvalgets Mindretals Standpunkt med Henſyn til det Forſlag, ſom idag foreligger til eneſte Behandling, vil alt være fremgaaet af den Erklæring, der er ombelt, og af de Udtaleſer, ſom deri ere fremſatte fra Mindretallets Side.

Vi have lige overfor den foreliggende Sag maattet anſtille to Betragtninger. Den ene Betragtning har nærmest vedrørt Realiteten af ſelve de Forſvarsforanſtaltninger, der omtales i Lovforſlagets § 1. Lovforſlaget er jo vendt tilbage fra Landſtinget omtrent ſaaledes, ſom det var forelagt af den høie Regjering, og med Optagelſe af en af de Endringer, der her i Salen var foreſlaaet af Udvalgets Mindretal. Jeg ſkal ikke her indlade mig paa en Diſkuſſion om alle Sagens militære Detailler hveken for Regjeringsforſlagets eller for Flertallets eller for Mindretallets Bedkommende. Jeg ſkal heller ikke lade mig friſte til at optage en Diſkuſſion, ſaaledes ſom den blev antydet af den ærede Ordfører, om Udtaleſer, der ere ſaldne i Landſtinget vedrørende denne Sag; thi jeg tror, at alle her hørende Punkter ere ſaa fulbſtændig belyste fra alle Sider, at det er overflødigt at ſøje noget Yderligere til. Jeg ſkal derfor her kun gjøre den ene Bemærkning, at lige overfor Forſlaget, ſaaledes ſom det er vendt tilbage fra det andet Thing, har Mindretallet kun haft en eneſte Realitetsbetænkelighed; og det er den, ſom er udtrykt ved de to Endringsforſlag under Nr. 2 og 3. Denne vor Betænkelighed hænger nøie ſammen med vort Onſke om, at det eventuelle Middelgrundſort kan ſaae en ſaa god Beſtyrning ſom muligt; vi have troet at burde gjenoptage vore tidligere Forſlag angaaende dette Punkt, idet vi ere overbeviste om, at deres Bedtagelſe ikke paa nogen Maade kan blive hindrende for Lovforſlagets Skjæbne. Dels har nemlig Flertallet i Landſtingets Udvalg udtalt ſig for Onſkeligheden af en meget kraftig Beſtyrning, og dels har den høitærede Miniſter tidligere udtalt, at han ikke havde noget Beſentligt at indvende imod, at Pengene til Beſtyrningen indvandt ſom den Maade, ſom er foreſlaaet af Mindretallet.

Men Mindretallet har troet paa Sagens nuværende Linn endnu at burde anſtille en anden og langt vigtigere Betragtning. Og det er den, at der for Dieblikket mellem Regjeringen, Landſtinget og Mindretallet her i Salen paa den ene Side og Flertallet her i Salen paa den anden Side er en ſaa ſtor Forſkel i Anſuelſer, at ſaa længe denne Forſkel ikke er bragt til at forſvinde,